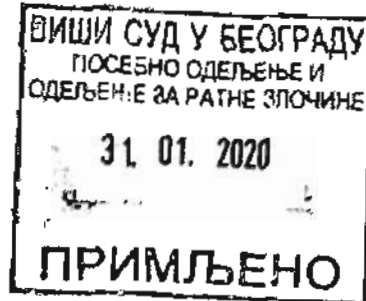

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1 По1 21/19
15.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Наде Зец, Бојане Пауновић, Весне Петровић и Драгана Ћесаровића, чланова већа, са вишим саветником Слађаном Лазићем, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног Фејзе Ћевдета (Fejze Gjevdeta)**, због продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350 став 4 у вези става 2 Кривичног законика у вези члана 33 и 61 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама: Тужиоца за организовани криминал, окривљеног Фејзе Ћевдета и његових бранилаца, адвоката Боре Николића и адвоката Сеада Спаховића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.73/18 од 27.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 15.01.2020. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Зорана Бабића, окривљеног Фејзе Ћевдета и његовог браниоца, адвоката Боре Николића, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе: Тужиоца за организовани криминал, окривљеног Фејзе Ћевдета и његових бранилаца, адвоката Боре Николића и адвоката Сеада Спаховића, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.73/18 од 27.05.2019. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр.73/18 од 27.05.2019. године, окривљени Фејза Ћевдет, оглашен је кривим због продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 став 1 КЗ, због чега је на основу члана 4, 42, 45, 48 став 2, 50, 51, 54 и 63 КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, као главну казну и новчану казну у износу од 500.000,00 (петстотинахиљададинара), као споредну казну, коју је

окривљени дужан да плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде. Ако осуђени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 (један) дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 (шест) месеци. Окривљеном се у изречену казну затвора има урачунати време које проводи у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кпл-По1 бр.1/18 од 20.02.2018. године, по ком решењу је лишен слободе дана 18.02.2018. године, па надаље. На основу одредбе члана 350 став 5 КЗ од окривљеног Фејзе Ђевдета, трајно се одузимају предмети употребљени за извршење кривичног дела и то четири мобилна телефона са ИМЕИ бројевима, ознакама марке наведеним у изреци побијане пресуде, а који предмети су одузети по потврди о привремено одузетим предметима МУП Републике Србије – Дирекције полиције, Управе криминалистичке полиције, Службе за борбу против организованог криминала, стална ударна група за сузбијање кријумчарења људи 03/2-6-7 број 1/18 од 18.02.2018. године. На основу члана 92 Кривичног законика, од окривљеног Фејзе Ђевдета одузима се имовинска корист стечена извршењем кривичног дела у износу од 54.600,00 динара, коју је окривљени дужан уплатити у корист буџетских средстава суда у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Републике Србије на дан уплате, под претњом принудног извршења. Окривљени Фејза Ђевдет се обавезује да плати трошкове кривичног поступка чија висина ће бити одређена накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилаштво за организовани криминал, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеном Фејзи Ђевдету за извршено продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 став 1 КЗ изрећи казну затвора у дужем временском трајању;

-окривљени Фејза Ђевдет, без посебног навођења жалбених разлога, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи и донесе правилна одлука, са молбом да буде позван на седницу већа;

-бранилац окривљеног Фејзе Ђевдета, адвокат Бора Николић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, или да пресуду преиначи и окривљеног блажи казни или ослободи од оптужбе, те укине притвор, а да о седници већа обавести бранноца и окривљеног;

-бранилац окривљеног Фејзе Ђевдета, адвокат Сеад Спаховић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да

Апелациони суд у Београду, као другостепени, преиначи побијану пресуду, окривљеног ослободи од оптужбе или му изрекне знатно блажу казну или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, са предлогом да се окривљеном укине притвор.

Одговор на жалбу јавног тужиоца изјавио је бранилац окривљеног Фејзе Ђевдета, адвокат Сеад Спаховић, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу Тужилаштва за организовани криминал, као неосновану.

Тужилаштво за организовани криминал је у предлогу Ктж.бр. 28/19 од 07.10.2019.године, предложило да се жалбе окривљеног Фејзе Ђевдета и његових бранилаца адвоката Боре Николића и адвоката Сеада Спаховића, одбију као неосноване, а да се уважи жалба Тужилаштва за организовани криминал и првостепена пресуда преиначи у смислу жалбених навода.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је одржао седницу већа у складу са чланом 447 ЗКП дана 15.01.2020. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Зорана Бабића, окривљеног Фејзе Ђевдета и његовог браниоца, адвоката Боре Николића, па је након разматрања списка предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама и одговором на жалбу, те изнетим мишљењем Тужиоца за организовани криминал из писаног поднеска, имајући у виду и изјашњење странака на седници већа, нашао:

-жалбе су неосноване.

Неосновано се жалбама бранилаца окривљеног Фејзе Ђевдета, првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка.

Наиме, по оцени овог суда, изрека првостепене пресуде је разумљива, није противречна сама себи, разлозима пресуде, ни стању у списима предмета, у истој су дати јасни разлози за сваки став и сваку тачку из изреке, при чему део образложења који се односи на чињенично стање и оцену веродостојности доказа, представља целину која даје одговоре на сва битна питања, значајна за решења конкретне кривичне ствари. У побијаној пресуди дати су одговарајући разлози о одлучним чињеницама и чињеничним закључцима, који су потпуно, логично и детаљно образложени, и овај суд их у потпуности прихвата. Даље, у побијаној пресуди не постоји противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и исказима датим у току поступка и самих тих исправа и записника, а такође из побијане пресуде јасно и недвосмислено произлази да су правилни закључци првостепеног суда, по питању времена, места и начина извршења кривичног дела за које је окривљени Ђевдет Фејза оглашен кривим, као и у вези са тим његове радње, онако како су описане у изречи побијане пресуде.

Неосновани су жабени наводи окривљеног Фејзе Ђевдета и његових бранилаца, којима се указује да је пресуда неразумљива и противречна сама себи и разлозима пресуде, као и да су изостали разлози о чињеницама које су предмет доказивања, док су разлози који су дати нејасни, у делу који се односи на закључак првостепеног суда да је

окривљени Фејза Ђевдет организатор организоване криминалне групе чији су припадници постали осуђени Саша Егановић, Зоран Алимпих, Рамо Кукић, Милан Трифуновић и друга НН лица.

Наиме, из доказа које је извео током предметног поступка (који су детаљно анализирани на странама од 69 до 82 образложења побијане пресуде), првостепени суд је утврдио да је окривљени Фејза Ђевдет, у намери стицања имовинске користи организовао организовану криминалну групу, која је у спорном периоду омогућила да више од 90 лица – миграната са подручја Косова и Метохије и лица непознатог држављанства, недозвољено пређу територију Босне и Херцеговине, Републике Хрватске, Републике Словеније и земаља западне Европе, да је окривљени Фејза Ђевдет уговарао и наплаћивао цену превоза од заинтересованих лица за илегално пребацивање у земље западне Европе, односно да је био упознат са међусобним плаћањима и потраживањима припадника организоване криминалне групе, везано за сразмерни део противправне имовинске користи, која је припадала сваком припаднику, по основу учешћа у радњи продуженог кривичног дела, те да је за себе задржавао 600 евра по кријумчареном лицу, стога је по правилној оцени првостепеног суда организатор организоване криминалне групе.

Такође, првостепени суд је утврдио да је ради реализовања плана организоване криминалне групе поред деловања окривљеног као организатора било неопходно и ангажовање осталих окривљених сада осуђених, Саше Егановића, Милана Трифуновића, Зорана Алимпиха, Рама Кукића, који су постали чланови организоване криминалне групе и да је свако од њих у оквиру исте имао унапред одређену улогу и обављао тачно одређене задатке, да су за предузете радње добијали одређену новчану своту, те да су знали да конкретне радње предузимају у циљу вршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи, као и да су у томе учествовала и друга НН лица. У првостепеној пресуди су у изреци под II, на странама 4 до 14, у десет тачака изложене конкретне појединачне противправне радње окривљеног Фејзе Ђевдета, правноснажно осуђених и НН лица, које су детаљно и хронолошки описане и анализирани на странама 8, 10, 3 до 169 образложења побијане пресуде, уз конкретна објашњења како су предузете, из којих доказа је то утврђено, како су оцењени поједини делови одбране окривљеног Фејзе Ђевдета и правноснажно осуђених лица као припадника организоване криминалне групе у вези са радњама које се окривљеном Фејза Ђевдету стављају на терет.

Дакле, првостепени суд је супротно оном што се наводима у изјављеним жалбама одбране, правилно и у потпуности анализирао изведене доказе и одбране окривљеног и правноснажно осуђених лица, за шта је дао одговарајуће разлоге у образложењу побијане пресуде.

Када су у питању искази испитаних сведока, првостепени суд их је правилно оценио као логичне, међусобно сагласне и поткрепљене другим материјалним доказима, будући да су сведоци јасно, недвосмислено, детаљно и хронолошки описали битне чињенице и околности које се односе на инкриминисане догађаје.

Првостепени суд је прихватио и остале доказе (како писане тако и оне у форми

видео и аудио записа), правилно оценивши да су сагласни, како међусобно, тако и са другим изведеним доказима, те да се ради о исправама или писаним актима и документима, који су издати од стране надлежних органа, или настали у вези са овим поступком, а истинитост њихове садржине, па тиме и веродостојност, ничим није доведена у сумњу.

Стога, аудио записи и транскрипти снимљених телефонских разговора представљају материјалне и несумњиве доказе који објективно указују наконкретне чињенице – да је у питању организована координација противправних радњи усмерених на недозвољен прелазак државне границе лица са територија аутономне покрајине Косово и Метохија и НН држављана, а њихова садржина је тумачена управо у “корелацији” са осталим превасходно материјалним доказима, при чему је првостепени суд након потпуне и правилне анализе истих исправно закључио да се поједини окривљени познају (разговарају о поверљивим стварима), да постоји и сложенија повезаност између њих – одређена организованост и међусобна координација, али и да се ради о тзв. “шифрованим разговорима”, јер се користе поједини термини и скраћенице да се прикрије права садржина и циљ разговора, а у појединим случајевима се уместо отвореног разговора о догађајима и појавама, претежно употребљавају уопштени и неодређени термини.

Првостепени суд је на правилан начин интерпретирао одбрану окривљеног Фејзе Ђевдета и осталих саоптужених – сада осуђених, те дао јасну оцену одбрана како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, а у склопу са осталим изведеним доказима.

Обзиром на наведено, нису основани жалбени наводи окривљеног и његових бранилаца, да првостепени суд није јасно образложио зашто није прихватио тврдње окривљеног, да он није организатор организоване криминалне групе, него да је то, по ставу одбране Саша Егановић, за шта је окривљени дана 15.03.2019. године доставио део телефонских разговора, а бранилац окривљеног Фејзе Ђевдета предложио да се саслушају сви телефонски разговори прибављени у току доказног поступка.

Наиме, оваква одбрана окривљеног Фејзе Ђевдета оповргнута је пре свега исказима окривљених – сада осуђених, али и са изведеним доказима, посебно транскриптима телефонских разговора, из којих је несумњиво утврђена улога окривљеног Фејзе Ђевдета као организатора организоване криминалне групе. У том смислу правилно је првостепени суд одбио предлог окривљеног за извођење доказа увидом, односно преслушавањем аудио записа садржине пресретнуте телефонске комуникације и СМС, ближе наведених у поднеску од 15.03.2019. године, као сувишан, јер наведени разговор воде углавном лица која су закључила споразум о признању кривице, и која неће бити испитивана као сведоци у доказном поступку. Хијерархијску надређеност правилно је првостепени суд утврдио посебно из телефонског разговора који су водили окривљени Фејза Ђевдет и Саша Егановић дана 07.10.2017. године у 13:58:42 часа, у којем Саша Егановић тражи од окривљеног Фејза Ђевдета тачне инструкције везано за то како да поступи, а када му окривљени Фејза Ђевдет каже шта треба да ради уследио је одговор Саше Егановића: “Није проблем, креће ауто по њих. То није спорно, сместићу их да спавају до сутра увече, друже. Значи, али морам тебе да

питама. Не могу ја да радим на моју руку нешто што ти мени не даш зелено светло. Јер ти разумеш неке ствари?”, а што указује на то да је окривљени Ђевдет Фејза организатор организоване криминалне групе. Такође, правилно је првостепени суд одбацио доказни предлог браниоца окривљеног да се изведе као доказ комплетна телефонска комуникација, јер се ради о страначком поступку, где је потребно да буде наведено који су то телефонски разговори и чије се испитивање тражи, на које околности, где се налазио, а што одбрана није учинила, него је напротив бранилац навео да је комуникација преопширна, пресобимна, из којих наведених разлога се не може прихватити став одбране да је одбијањем предлога да се изведу наведени докази, повређено право на одбрану окривљеног.

На другачију одлуку није од утицаја навод браниоца окривљеног да суд није могао да користи као доказ и донесе одлуку о осуди Фејзе Ђевдета, на основу одбране осуђених Саше Егановића, Милана Трифуновића, Зорана Алимпића, Раме Кукића, јер приликом њиховог саслушања није био присутан или позван бранилац окривљеног Фејзе Ђевдета, иако је тужилац знао да ће их све оптужити као саучеснике, као и да је приликом саслушања сведока [REDACTED] и Милана Егановића, присуствовала приправница Ивана Падежанин.

Изнете жалбене наводе овај суд оцењује као неосноване, јер се првостепени суд правилно упознао са садржином исказа саопштених који су салушани у складу са одредбама ЗК11-а, а наводи браниоца да је тужилац знао да ће сва лица оптужити као саучеснике представљају претпоставке браниоца и које нису од утицаја на правилност утврђеног чињеничног стања. Такође, присуство приправника приликом саслушања сведока, није од утицаја на правилност утврђеног чињеничног стања, јер је одбрана била сагласна са читањем исказа наведених сведока, а на предлог одбране првостепени суд је отклонио извођење доказа непосредним испитивањем сведока, између осталог Дарка Мијаиловића и Александра Ђулафића, како је то одлучено и на страни 38. образложења побијане пресуде.

Надаље, бранилац окривљеног адвокат Сеад Спаховић указује да је чињенично стање остало непотпуно утврђено, јер суд није дозволио браниоцу да унакрсно испита сведока [REDACTED] и [REDACTED], позивајући се на записник са главног претреса од 11.04.2019. године. Међутим, насупрот изнетим жалбеним наводима, управо из наведеног записника са главног претреса од 11.04.2019. године произлази да је бранилац окривљеног имао могућност и испитао наведене сведоке, због чега се не може говорити да је одбрани било ускраћено право на испитивање наведених сведока.

Бранилац окривљеног Фејза Ђевдета, адвокат Сеад Спаховић, указује да је на страни 73. пресуде суд дао образложење противречно изреци, јер је окривљени Фејза осуђен за недозвољени транзит, а суд образлаже недозвољен прелазак државне границе. Међутим, насупрот оваквим жалбеним наводима, у конкретном случају нема противречности у побијаној пресуди, јер је окривљени Фејза Ђевдет оглашен кривим да је извршио продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 став 1 КЗ, за шта је првостепени суд дао разлоге у образложењу побијане пресуде.

Надаље, бранилац окривљеног адвокат Сеад Спаховић указује да телефонска комуникација на којој суд темељи свој став да се ради о организованој криминалној групи, је неприхватљив, јер у тим разговорима не постоји ниједна чињеница која указује злочиначко удруживање, наводећи да би исто постојало потребно је доказати постојање злочиначког плана, поделе посла, постојања метода, постојање хијерархије и постојање конкретних радњи, што тужилац није доказао. Међутим, на супрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног, злочиначко удруживање и није стављено на терет окривљеном, већ организована криминална група, сходно члану 112 став 35 КЗ због чега није било потребе да тужилац наведено доказује.

Поред тога, нису основани ни наводи из жалби бранилаца окривљеног, којима се побија првостепена одлука због повреде кривичног закона, а који су у суштини засновани да је иста донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те да је због тога дошло до погрешне примене материјалног права и повреде закона.

На правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио закон, када је радње окривљеног Фејзе Ђевдета, квалификовао као продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 и 61 став 1 КЗ, јер се у њима стичу сва субјективна и објективна обележја истог. Наиме, током предметног кривичног поступка је несумњиво утврђено да је окривљени Фејза Ђевдет организовао криминалну групу која је постојала одређено време и деловала споразумно у циљу вршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ, ради стицања непосредне финансијске користи, на тај начин што је сачинио план деловања организоване криминалне групе, да за финансијску корист која се кретала до 3.000 евра по кријумчареном лицу, за транспорт до близине државне границе Републике Србије и Босне и Херцеговине ради недозвољеног прелаза државне границе, омогућавањем недозвољеног прелаза државне границе, прихвата на територију Босне и Херцеговине и даљи транспорт ка земљама Западне Европе, након чега је тако стечену имовинску корист делио са припадницима организоване криминалне групе у зависности од њиховог задатка у оствареној појединачној радњи омогућавање недозвољеног прелаза државне границе Републике Србије, док су у наведеном временском периоду припадници организоване криминалне групе постали осуђени Саша Егановић, Зоран Алимпић, Рамо Кукић, Милан Трифуновић и друга НН лица. При томе је свако од њих у критичном периоду предузео више противправних радњи која свака за себе представљају више истоврсних кривичних дела, а с обзиром да су исте предузете од стране истих лица, у временској повезаности, коришћењем исте ситуације и са јединственим умишљајем, правилан је закључак првостепеног суда да је окривљени Фејза Ђевдет извршио продужено кривично дело.

Испитујући правилност одлуке о кривичној санкцији, која се побија жалбама Тужоца за организовани криминал окривљеног и његових бранилаца, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење налази да је првостепени суд правилно на страни окривљеног од олакшавајућих околности ценио чињеницу да је породичан човек,

ожењен и отац петоро пунолетне деце, здравствене проблеме окривљеног који је дијабетичар, док је од отежавајућих околности имао у виду да је два пута осуђиван, да је између осталог осуђиван и за истоврсно кривично дело, као што је кривично дело за које је оглашен кривим у конкретном поступку, па га је осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци као главну казну и 500.000,00 динара као споредну казну, коју је окривљени дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 (један) дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци. У наведену казну му је урачунао време проведено у притвору од 18.02.2018. године када је лишен слободе, па надаље. По оцени овог суда, изречена казна затвора као главна и споредна новчана казна адекватна је извршеном кривичном делу и истом ће се остварити, како циљеви генералне, тако и специјалне превенције.

Имајући у виду напред наведено, као неосноване су оцењене жалбе Тужиоца за организовани криминал који је у изјављеној жалби предложио изрицање казне затвора у дужем временском трајању, јер је суд превелики значај дао олакшавајућим околностима на страни окривљеног, као и жалбе окривљеног и његових бранилаца, којима су предлагали изрицање блаже казне према окривљеном, не указујући при том на околности које првостепени суд није ценио, а које би биле од значаја за другачију одлуку.

Такође, правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 92 КЗ од окривљеног Фејзе Ђевдета одузео имовинску корист стечену извршењем кривичног дела у укупном износу од 54.600 евра, за коју је дао довољно јасно образложење на страни 173.-174. образложења побијане пресуде, које разлоге у свему као правилне прихвата и овај суд, због чега су неосновани жалбени наводи окривљеног и његових бранилаца и у том делу.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је приликом одлучивања анализирао и ценио и остале наводе и тврдње из изјављених жалби, али их није посебно образлагао, јер нису од утицаја да одлука у овој кривично-правној ствари буде другачија.

Због свега напред наведеног, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је на основу одредбе члана 457 ЗКП, донело одлуку као у изреци.

Записничар-саветник
Слађан Лазих, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

Jasmina Djokic